

ప్రియమైన ఆత్మబంధువులల్లారా,

వ్యాసుడు మహాభారతం ప్రాస్తుర్తా ఈ భారతంలో లేనిది ప్రపంచంలో ఎక్కడా లేదు అని చెప్పాడు. ప్రపంచంలో లేని విషయాలు భారతంలో ఉండవచ్చుకాని భారతంలో లేని విషయాలు ప్రపంచంలో ఎక్కడా లేవు. ప్రపంచంలో ఎన్ని రకాల మనుషులు ఉన్నారో అన్ని రకాల మనుషులు మనకు భారతంలో కనిపిస్తారు. భారతంలో అంతర్జాగ్రమే భగవట్టిత. సంజయుడు ధృతరాష్ట్రడితో ఏమని చెప్పాడు అంటే మీ వెనకాల జనం ఎక్కువగా ఉన్నారు. వాండపుల వెనకాల జనం తక్కువగా ఉన్నారు. అయినప్పటికీ సకలవిద్యలకు పరమేశ్వరుడు అయిన కృష్ణుడు ఎక్కడ ఉంటాడో, కష్టపడి పనిచేసే అర్జునుడు ఎక్కడ ఉంటాడో అంటే కృష్ణి, కృప ఇవి రెండూ ఎక్కడైతే ఉన్నాయో అక్కడ సంపదలు, విజయాలు ఉంటాయి ఇది నా నమ్మకం ధృతరాష్ట్రా అని చెప్పాడు. భగవంతుడి దయ మీద, మన కృష్ణి మీద మనకు ఎప్పడైతే పూర్తిగా నమ్మకం ఉందో అప్పడు మనకు ఆత్మవిశ్వాసం కలుగుతుంది. అప్పడు మనం ధర్మాన్ని సక్రమంగా ఆచలించగలము. భగవంతుడి దయ లేకవితే మన వెనకాల ఎంత జనం ఉన్న సంపదలు ఉన్నా మనం ఎంత ప్రయత్నం చేసినా ఆ పని పూర్తికాదు. అందుచేత ధృతరాష్ట్ర నువ్వు మా అజ్ఞాయిలు నెగ్గేస్తారు అని దురాశ పెట్టుకోవద్దు అని చెప్పాడు. వాపాలలో తెల్లా పెద్దపాపం నెపిమలతనం. అది మన కళ్ళకు కనబడడు. ఆరోగ్యంగా ఉన్నంతకాలం మన పని మనం చేసుకోవాలి. నెపిమలతనంగా జీవితం గడిపేద్దాము అనుకోవద్దు. బద్దకస్తులే ఎక్కువ వాపాలికి గుల అవుతారు.

తిరువాచకం తమిళనాడులో చాలా ప్రసిద్ధమైన గ్రంథం. మనం భగవట్టిత ఎలా చదువుకొంటామో వారు తిరువాచకం అలా చదువుకొంటారు. అందులో మాణిక్యవాచకర్ అంతా భక్తి గులంచి చెప్పాడు. తిరువాచకం గులంచి తమిళనాడులో ప్రజలు విముంటారు అంటే మీకు పూర్వజన్మల నుండి వచ్చిన వాసనలు, బలహీనతలు, దోషాలు ఏమైనా ఉంటే తిరువాచకం శ్రద్ధగా చదవగా చదవగా మీలో ఉన్న వాసనలు, బలహీనతలు అన్ని కాలిపితాయి అని అంటారు. అది తిరువాచకం యొక్క గొప్పతనం. తిరువాచకం చదివే వాలికి ఈశ్వరుడి మీద సజీవమైన భక్తి కలుగుతుంది. మాణిక్యవాచకర్ రాజకీయంగా పెద్ద పెద్ద పదవులు చేసాడు. ఆయన పూర్వజన్మలలో తిథిభక్తుడు. మన భద్రాచలరామదాను దేవుడికోసం డబ్బు ఎలా ఖర్చు పెట్టినాడో అలాగ మాణిక్యవాచకర్ మధురైలో ఉండగా గమర్చమెంటువారు గుర్తాలు కొనమని డబ్బు ఇస్తే ఆ డబ్బుతో శివాలయాలు ఊగుచేయిచటం

మొదలుపెట్టాడు. అప్పుడు గవర్నర్మెంటువారు ఆయనను తీసుకొనివెళ్ళి జైలులో పడేసారు. ఇదంతా శివుడు ఆడిన నాటకం. వీడు రాజకీయాలలో కొట్టుకొనిపోతున్నాడు వీడి బుర్ర మాణ్ణేయాలి అని ఈ గొడవ అంతా శివుడే చేసాడు కాని ఆయన మనకు పైకి కనబడు. మాణిక్షవాచకర్ను జైలులో పడేస్తే అప్పుడు శివుడు ఏమి చేసాడు అంటే మధురై ప్రకృత ఒక నది ఉంటి, ఆ నదికి పరద స్పష్టంగా మధురై అంతా ముంచేటట్లు చేసాడు. ఎంతమంది ప్రజలు వచ్చి కట్టలు ఎత్తు చేసినా నీరు వచ్చి మధురైలో పడిపోతోంది. మాణిక్షవాచకర్ను జైలులో పెట్టటం వలన ఈ తిప్పలు వచ్చాయి అని శివుడు చెపితే అప్పుడు మాణిక్షవాచకర్ను వచిలేసారు. అప్పుడు ఆయనకు పూర్వజన్మ స్తుతి కలిగి ఈ రాజకీయాలు అన్ని వచిలేసాడు. ఆయనకు ఆచార్యులవాలిలాగ మనం చెప్పాలి, వీళ్ళందరూ చదువుకోవాలి అని ఏమీ లేదు. మాణిక్షవాచకర్కు లోకవాసన లేదు, శాస్త్రవాసన లేదు, దేహవాసన లేదు. శివుడి మీద ప్రేమ తప్పించి ఆయనకు ఏ గొడవ అక్కరలేదు. ఆయన శివక్షేత్రాలు అన్ని తిలగాడు, అరుణాచలం కూడా వచ్చాడు, చివల రోజులలో ఆయన చిదంబరంలో గడిపాడు. ఆయనకు శలీరం పడిపోయే టైము వచ్చేస్తోంది. ఈయన నోటి నుండి వచ్చిన పాటలు గాలిలో కలిసిపోతున్నాయి. వీటిని తరువాత తరాలకు అంబించాలి అని శివుడికి సంకల్పం వచ్చింది. అప్పుడు శివుడు ఒకరోజు రాత్రి మాణిక్షవాచకర్ దగ్గరకు వెళ్ళి మీరు పాటలు పాడతారట కదా ఒకసాల పాడండి అని చెప్పాడు. ఆయన శివుడు అని మాణిక్షవాచకర్కు తెలియదు. నేను ఎప్పడి పాటలు పాడినమాట నిజమే, అవి అన్ని ఇప్పుడు ఎక్కడ జ్ఞాపకం ఉంటాయి, జీవితం పాడుగునా పాడుతున్నాను, అవి అన్ని ఆలోచించి పాడినవికాదు, ఆ టైములో స్ఫురించింది పాడాను అని చెప్పారు. తరువాత ఆయన పాడగా పాడగా ఆ పాటలకు అంతులేదు, ఆ పాటలను ప్రాస్తు ఇంక ప్రాణింది సలపోతుంది అని నటరాజు అనుకొని ఆయన కళ్ళ మూసుకొని పాడుతూ ఉంటే ఈయన గుడిలోనికి వెళ్ళిపోయాడు. ఆయన అలా పాడుకొని పాడుకొని తరువాత కళ్ళ తెలచి చూస్తే అక్కడ రాసుకొనేవాడు లేదు. ఉదయం అర్ధకులు తలుపులు తీసుకొని లోపలకు వెళతే నటరాజు పాదాల దగ్గర పుస్తకం ఉంది. ఆ పుస్తకం తెరచి చూస్తే మాణిక్షవాచకర్ చెప్పగా ప్రాణాను అని నటరాజు సంతకం ఉంది. మనం తలుపులు వేసుకొని వెళ్ళాము, ఇదంతా ఆశ్చర్యంగా ఉంటి అని అర్ధకులు మాణిక్షవాచకర్ దగ్గరకు వెళ్ళి ఇందులో చాలా పాటలు ఉన్నాయి, వాటి అర్థం ఏమిలీ వివరంచాలి కదా అని అడిగారు. మీకు అర్థం కావాలా మీరు గుడిలో నుండి వచ్చారు కదా నేను గుడికి వస్తును వెళదాము రండి అని చెప్పాడు. ఆయన ఏమి చెప్పాడు అంటే వాటికి అర్థాలు, తాత్పర్యాలు ఏమిటయ్యా అర్థమూ నటరాజే, తాత్పర్యమూ నటరాజే అంతా శివుడే అని చెప్పాడు. మాణిక్షవాచకర్ నోటినుండి ఆ

మాటరాగానే ఆయన శలీరం కలిగివచియి ఒక జ్యోతికింద అక్కడ ఉన్న అర్థకులు అందరూ చూస్తూ ఉండగా వెళ్లి నటరాజులో పక్కమైవచియింది, వాడు మాణిక్యవాచవకర్.

ప్రతి మనిషికి మూడు గుణాలు ఉంటాయి. బ్రాహ్మణాస్తితి పాందినవాడు ఈ మూడు గుణాలను దాటి వెళ్లివచితాడు. మిగతా మనుషులు రోజుకోరకంగా ఉంటారు. సత్కాగుణం ఉన్నప్పుడు ఒక రకంగా మాట్లాడతారు, రజీవుగుణం ఉన్నప్పుడు ఒకరకంగా మాట్లాడతారు, తమోగుణం ఉన్నప్పుడు ఒకరకంగా మాట్లాడతారు. ఈ మూడు గుణాలు లేని మనిషి ఉండడు. ఈ మూడు గుణాలలో సత్కాగుణం మంచిదే. రజీవుగుణం రెండో పక్కం. తమోగుణం ఉన్నవాడికి కంచం, మంచం తప్పించి ఇంక ఏమీ ఉండదు. సత్కాగుణం ఉన్న మనిషి ఎలా ఉంటాడు, రజీవుగుణం ఉన్న మనిషి ఎలా ఉంటాడు, తమోగుణం ఉన్న మనిషి ఎలా ఉంటాడు అని వేదాలలో చాలా వివరంగా ఈ మూడు గుణాలగులంచి చెప్పారు. ఈ మూడు గుణాలను ఒకేసాల మనం జయించలేము. మనం సత్కాగుణాన్ని జాగ్రత్తగా పెంచుకొంటూ ఉంటే మిగిలిన గుణాలు నెప్పుటిగా తగ్గివచితాయి. సత్కాగుణం కూడా గుణమే కాని అట మనకు ఉపకారం చేస్తుంది కాబట్టి దానిని అభివృద్ధి చేసుకోమని చెపుతున్నారు.

మీకు ఐమైనా కోలకలు ఉన్నాయి అనుకోండి, ఏ పూజ చేస్తే, ఏ యజ్ఞం చేస్తే ఏ కోలక నెరవేరుతుందో వేదంలో చెప్పారు. ఈ గుణాల గొడవ, కోలకల గొడవ వటిలేయవయ్యా అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. ఇప్పుడు నువ్వు ఒక కోలక తీర్చుకొంటావు అనుకో ఇంకో కోలక వచ్చేస్తుంటి. ఆ కోలకని తీర్చుకొంటావు అనుకో ఇంకో కోలక వచ్చేస్తుంటి. ఇలా ఎన్న కోలకలు అని నెరవేర్చుకొంటావు. వచ్చిన కోలకలను నెరవేర్చుకొంటూ కోలకలను జయించిన వాడు ఈ స్వప్తిలో ఎవడూ లేదు అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. అందుచేత ఈ గొడవలు నీకు వద్దు. ఈ దేహం ఏ ప్రారభం అనుభవించటానికి ఈ భూమి మీదకు వచ్చిందో అట జలగివచితూ ఉంటుంది. నువ్వు మరల కొత్త గొడవలు తెచ్చుకోవద్దు. ఈ గుణాల గొడవ వటిలేసి గుణాలను దాటి వెళ్లివచి. ఈ గుణాలలో ఉన్నంతకాలం నీ బుట్టికి స్థిరత్వం రాదు. రోజుకో రకంగా ఉంటావు. ఈ గుణాలను దాటి వచియావు అనుకో ఇంక నిన్న ఐవ్వరూ బంధించలేరు. సత్కాగుణం మంచిదేకాని దానిని కూడా వటిలేయ్యా. విదైతే నిత్యమో, విదైతే సత్కమో, విదైతే ఆనంద స్వరూపమో, విదైతే జ్ఞానస్వరూపమో, ఏ వస్తువును తెలుసుకొన్నాక ఇంక నీకు ఇతర లోకాలకు ప్రయాణం చేయవలసిన పసిలేదో అటువంటి నిత్యసత్త్వ వస్తువు యందు నీ మనస్సును నిలబెట్టు అంతేగాని ఈ గుణాల గొడవ, కోలకల గొడవ నీకు వద్దు అంటున్నారు పరమాత్మ.

ప్రారభం లేకుండా దేవం రాదు. మాణిక్షవాచకర్ అంతటివాడు జైలులో ఉన్నాడు కదా. ఆయన పెద్ద పెద్ద పదవులు చేసాడు. గుర్తాలను కొనమని డబ్బు ఇస్తే కొనటం మానేసి తివాలయాలు బాగుచేయాలనే బుట్టి కలిగింగి. ఆ బుట్టి మంచిదే. అటి ఈశ్వరుడు కలుగజేసాడు ఎందుచేతనంటే ఆయనను రాజకీయాలనుండి బయటకు లాగి ఆయనవైపుకు తీసుకోవటానికి అటి అంతా చేసాడు. మనకు ఏమి అనిపిస్తుంది అంటే మాణిక్షవాచకర్ లాంటివాడు గుర్తాలను కొనమని డబ్బుఇస్తే కొనటంమానేసి తివాలయాలు బాగుచేయించటం ఏమిటి, తప్ప చేసాడు అనిపిస్తుంది కాని ఇది అంతా ఈశ్వరుడి పన్నగం, ఆయన ఆట. ఆడినవాడు మాణిక్షవాచకర్, ఆడించినవాడు శివుడు. ఈ దేవం మరణించేలోపులో నీకు సంతోషం వస్తూ ఉంటుంది, దుఃఖం వస్తూ ఉంటుంది. సంతోషం వచ్చినప్పుడు పాంగిపెశవద్దు, దుఃఖం వచ్చినప్పుడు కుంగిపెశవద్దు. నువ్వు నిర్ణయింగా వాటిని ఫేస్ చెయ్యాలి. మీకు ఏదైనా నప్పం వస్తే ఇంట్లో కూర్కొని ఏడున్నా ఉంటారు, ఏదైనా లాభం వస్తే సంతోషంతో రోడ్పు మీద వచ్చి పడిపెశారు. నీ దేవార్థారబ్బాన్నిబట్టి ఒకోసాల లాభం వస్తుంది, ఒకోసాల నప్పం వస్తుంది. ఇవన్నీ ద్వంద్మాలు. ఏదైనా మాయే. సంతోషం ఒక మాయ, దుఃఖం ఒక మాయ. ముందు ఈ గొడవలు వటిలెయ్యి అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. మీకు దుఃఖం వస్తోంది అనుకోండి. కొంతమంది గురువులు ఆ దుఃఖాన్ని తప్పించగలరు. కాని గురువు ఏమి ఆలోచిస్తాడు అంటే అటి ఈశ్వర నిర్ణయం, దానిని మనం తప్పిస్తే వారు వచ్చే జిస్తులో అయినా దానిని అనుభవించాలి. అసలు భలంచకుండా నేను ఆపుచేయలేను. ఈ జిస్తులో తప్పిస్తే దానిని అనుభవించటానికి మరల జిస్తు ఎత్తాలి అంటే జిస్తులను పెంచినవారము అవుతాము అని గురువు క్రూయాట్టగా ఉంటాడు. మీరు దుఃఖపడుతూ ఉంటే గురువు దుఃఖపడతాడు, ఆ దుఃఖాన్ని తట్టుతోనే శక్తిని నీకు ప్రసాదిస్తాడు. కాని దుఃఖాన్ని ఆపటానికి చూడడు. భగవాన్తో ఎవరైనా ఇటువంటి విషయాల గులంచి అడిగితే కొండిశిఖరం చూపించి మర ఆయన నిర్ణయం అలా ఉంచి అనేవారు.

వారు మనవ్వి బాగా చూస్తారు, మీరు మనవ్వి బాగాచూస్తారు అని లెక్కలు వేసుకోవద్దు. మీకాళ్ళమీద మీరు నిలబడటానికి ప్రయత్నం చేయండి. ఈ మధ్య ఎవరో ఒక ఆవిడ నాతు 30 ఎకరాలు ఉందండి. ముగ్గురు కూతుల్చు ఉన్నారు. ముగ్గులకీ మూడు పదులు రాసిచ్చేసాను అని చెప్పారు. అయితే మీరు తప్పిసులగా బాధలు పడతారు అని చెప్పాను. వారు ముగ్గురూ మిమ్మల్ని చూస్తారని అనుకోవద్దు. వారు బుట్టిమంతులు అనుకొన్న వారు మాలపెట్టుా ఉంటారు. ఎందుచేతనంటే వారు గుణాలలోనే ఉన్నారు కదా. మీరు బతికి ఉండగానే నరకాన్ని చూస్తారు అని చెపితే అదేమటండి భగవంతుడే చూసుకొంటాడు అన్నారు.

ఈశ్వరుడిమీద నిజంగా మీకు నమ్మకంగా ఉంటే ఒక ఎకరం ఆయనకు ప్రాణి ఇచ్చారా? లేదు కాని ఈశ్వరుడు మిమ్మల్ని చూడాలి ఎంత గోప్యగా మాటల్లాడుతున్నారు. అవిడకు ఎంతోకింత భక్తి ఉంది కాని ఆవిడ అలా చేయటానికి మమకారం కారణం. అది ఆవిడకు తెలియటంలేదు. మీ కూతుల్ని చెడ్డవారు అని నేను అనటంలేదు. పాలం ప్రాణి ఇచ్చినప్పుడు బాగానే ఉంటారు. వారు గుణాలలో ఉన్నారు కదా ఆ గుణాలు మారిపోతూ ఉంటాయి. మీరు ఇచ్చినప్పుడు తినేస్తారు ఎందుకు చూడటంలేదు అంటే ఏమో కారణాలు చెపుతారు. మనోనాశనం అయినవాడు, త్రిగుణాలు దాచినవాడు విషయం వేరు, మీకు సంబంధించినంత వరకు జాగ్రత్తగా ఉండటం మంచిభి. ఈ విషయం నేను లౌకికంగా చెపుతున్నాను, ఆత్మజ్ఞానం కలిగితే ఇంక ఈ గొడవలు ఏమీ లేవు. కొంతమంది వాలకి తల్లితండ్రులు ఏమీ ఇవ్వకపోయినా చూస్తున్నారు. కొంతమంది ఎలా ఉంటారు అంటే వాలకి తల్లితండ్రులు 30 ఎకరాలు, 40 ఎకరాలు ఇచ్చినా వాలని చూడరు సరికదా కనీసం పలకలించరు. తల్లితండ్రులు ఏమనుకొంటారు అంటే వాడికి చాలా ఇచ్చాను పలకలించటం లేదు అని ఏడుస్తారు. పలకలించకపోవటం మంచిదే మనకి ట్రైము కలసి వస్తుంది అని వీళ్ళ అనుకోరు. కొడుకులు, కూతుల్ని పలకలించకపోవటం మనకు లాభం. దాని పలన మనకు ట్రైము కలిసివస్తుంది. వారు పలకలిస్తే మనం కూడా మాటల్లాడాలికదా. వారు పలకలించటం పలన మనకు మోక్షం రాదు, పలకలించకపోతే నరకం రాదు. ఇదంతా మన మనస్సు కల్పిస్తాంది. మనోనాశనం అయ్యేవరకు ఏదో రూపంలో దుఃఖం వస్తునే ఉంటుంది.

ప్రతీ మనిషికి ద్వాంద్మాలు వస్తూ ఉంటాయి. ఆ ద్వాంద్మాలు వచ్చినప్పుడు భలిచటం నేర్చుకోండి. అంతేగాని కంగారు పడిపోయి మీ భక్తిని చెదరగొట్టుకోవద్దు. మీకు దుఃఖం వచ్చినప్పుడు దుఃఖం మీద, సంతోషం వచ్చినప్పుడు సంతోషం మీద మీ మనస్సును పెట్టకండి. మాణిక్యవాచకరీలాగ ఎప్పడూ మీ మనస్సును ఈశ్వరుడిమీద ఉంచండి. ఈశ్వరుడి మీద మీ మనస్సు ఉంటే ఈ సంతోషంగాని ఏకి మిమ్మల్ని ముట్టుకోదు. పరమేశ్వరుని పాదాలమీదే మీ మనస్సును నిలబెట్టి ఉంచండి, నిరంతరం ఆయననే చింతించండి. ఆయన దయలేకపోతే మనం ఎంత ప్రయత్నం చేసినా మన మనస్సు ఆయన పాదాలమీద నిలబడు.

సీ యోగ్యేమాల గులంది ఆసక్తి పెట్టుకోవద్దు. ఎవరు వచ్చినా వాల కుటుంబ గొడవలు చెపుతున్నారు. లౌకికులు అంతే, భక్తులు అంతే, వాల యోగ్యేమాలు తప్పించి ఈశ్వరుడి పేరు ఎత్తటం లేదు. రాముక్షప్పరమహంస దగ్గరకు అటువంటివారు వస్తే వారు వెళ్ళన తరువాత ఆ రూము అంతా కడిగించేసేవాడు. తరువాత కాళీమాత దగ్గరకు వెళ్ళి ఇటువంటి వాలని నా దగ్గరకు పంపుతున్నావు ఏమిటి అని ఏడ్చేవాడు. కాళీమాత ఏమి చెప్పేటి అంటే నువ్వు కొంచెం

ఓర్క్లో, ఆధ్యాత్మికంగా చాలా బలమైన వారు ఇంక తొట్టి రోజులలో నీ దగ్గరకు వస్తారు, ఈ జనం తగ్గివచితారు అని చెప్పేది. తరువాత కొంతకాలానికి నరేంద్రుడు, బ్రహ్మినంద ఇలా మంచి భక్తులు వచ్చారు. అందరూ వాలి యోగభేమాల గురించి ఆలోచించుకొంటున్నారు తాని భగవంతుడి సంకల్పాన్ని బట్టి యోగభేమాలు వస్తాయి. ఒకవేళ నీ ప్రారభంలో లాభం రావలసి ఉంటే వస్తుంది కాని దానిమీద ఆసక్తి పెట్టుకోవద్దు. ఘలకాంఙ్ల పెట్టుకోవద్దు. 24 గంటలు యోగభేమాల గురించి ఆలోచిస్తూ ఉంటే ఇంక నీకు భక్తి ఏమిటి? మనం ఇంటిని ఎలా శుభ్రంగా ఉంచుకొంచామో అలాగ అంతఃకరణాన్ని కూడా శుభ్రంగా ఉంచుకోవాలి. అంతఃకరణాన్ని శుభి చేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయాలి.

ఒకసాిల మురుగునార్ ఏమన్నారు అంటే మీరు సాధన చెయ్యాలి అంటే, నిజంగా భక్తులు అవ్యాలి అంటే ఖరీదైన బట్టలు కట్టుకోవద్దు, ఖరీదైన ఆపశరం తినవద్దు. ఎక్కువగా ఖర్చులకు అలవాటువడవద్దు. మిమ్మల్ని శుభ్రంగా ఉండవద్దు అనికాదు సామాన్మైన బట్టలు సలపితాయి, సామాన్మైన ఆపశరం సలపితుంది. ఖరీదైన బట్టలు వేసుకొంటూ, ఖరీదైన ఆపశరం అతిగా తింటూ ఉంటే మనస్సుకు రజోగుణం వచ్చేస్తుంది అనేవారు. మీ డబ్బు చూసుకొని మీ మనస్సును పాడుచేసుకోవద్దు. మాణిక్యవాచకర్తకు శరీరం కాలిపియింది, లోపల అంతఃకరణం కూడా కాలిపియింది. ఎందుచేతనంటే అప్పబేకే అంతఃకరణం శుభి అయిపియింది. ఈ రెండూ కాలిపియిసియ్య కాబట్టి ఆయన నటరాణీలో ఐక్యం అయ్యాడు. అంతఃకరణం కాలలేదు అనుకోండి ఆయన నటరాణీలో ఐక్యంకాలేడు. మీకు డబ్బులు ఉంటే బ్యాంకీలో దాచుకోండి, లేకపాటే స్థలాలు తొసుక్కోండి కాని మీ అంతఃకరణాన్ని ఎప్పడూ పవిత్రంగా ఉంచుకోండి. పవిత్రత చాలా ముఖ్యం, రామకృష్ణుడు సాధనలో అలా ఉండేవాడు. ఆయన అంతఃకరణంలో ఎప్పడూ చెడుతలంపు రానిచ్చేవాడుకాదు. ఎప్పుడైనా చెడుతలంపు వచ్చినా ఎందుకు నాకు ఈ చెడుతలంపు వచ్చింది అని అమ్మ దగ్గరకు వెళ్లి ఏడ్డేవాడు. ఆయన అంతఃకరణంలో ఏ దోషము రానిచ్చేవాడుకాదు. మీ గుణాలు మంచివి అనుకో, మీ మనస్సు శుభిగా ఉంటి అనుకో మీతో ఎక్కువగా మాటల్లాడేవాడు. రామకృష్ణుడు నరేన్తో ఎక్కువగా మాటల్లాడేవాడు. ఇంతమంది జనం ఉన్నారు మీరు అస్తమాను నాతోటే మాటల్లాడితే చూసేవాలకి బాగుండడు, నా ప్రక్కన ఉన్నవాలతో కూడా మాటల్లాడితే అని నరేన్ రామకృష్ణుడితో చెప్పేవాడు. ఓ నరేన్ నేను నీతో మాటల్లాడాలని మాటల్లాడటంలేదు, నీతో మాటల్లాడకుండా ఉండలేకపితున్నాను, నీ గుణసంపద అటువంటిది అనేవారు రామకృష్ణుడు. నరేన్ బయటకు వెళ్లాడ అక్కడ ఉన్న కొంతమంది రామకృష్ణుడితో వాడు సిగరెట్లు కాలుస్తున్నాడు, అట మీకు తెలియదు, వాడు గొప్పవాడని పాగించున్నారు అని అంటే

రామకృష్ణడు ఏమన్నాడు అంటే పెద్ద అగ్నిపోత్తంలో రాయివేస్తే అగ్నిపోత్తం ఆలపితుందా? ఆరదు అలాగే వాడి గుణసంపదముందు వాడు ఎప్పుడైనా సిగరెట్ కాల్యూలొన్నా అంతమాత్రంచేత వాడు పొడైపాటడు, వాడు సిగరెట్ కాలుస్తున్నాడు అని అటువంటి గొడవలు మొదలుపెడితే వాటివలన మీరు పొడైపాటారు అని రామకృష్ణడు చెప్పాడు.

ఒకసారి మాణిక్యవాచకర్ ఏమన్నాడు అంటే నాకు శలీరం ఉందని నాకు తెలుస్తా ఉంటే నేను భక్తుడిని ఎలా అవుతాను. శలీరం ఉన్నా నాకు శలీరం లేదు అని అనుభవంలోనికి రావాలికదా అన్నాడు. ఎంత వండర్పుల్గా చెప్పాడో చూడండి. ఈ శలీరానికి పలమితమైతే నేను భక్తుడిని ఎలా అవుతాను. శలీరం ఉండగా శలీరంలేని స్థితిని పాంచితే అప్పడు భక్తుడిని అవుతాను. మనం మంచినీళ్ళ తాగాలి అనుకోండి. నుయ్య దగ్గరలకి వెళ్ళాలి లేకవోతే చెరువు దగ్గరకు వెళ్ళాలి. మనం ఎక్కడ చెయ్యివేస్తే అక్కడ మంచినీళ్ళ దొరుకుతున్నాయి అనుకోండి ఇంక వాడు నూతుల దగ్గరకు, చెరువుల దగ్గరకు వెళ్లనక్కరలేదు. అలాగే బ్రహ్మానందం పాంచిన వాడికి ఎటుచూసినా ఆనందమే, ఎటుచూసినా సుఖమే. ఇంకవాడికి విషయ సుఖాలతో పని ఏముంది, విషయాల మీదకు వాడి మనస్సును తలమినా అది వెళ్లదు. వాడు పూర్ణంగా ఉంటాడు, వాడు సముద్రాడు. నదులస్సి వెళ్లి సముద్రంలో కలిసినా, ఒకవేళ నదులు అస్సి సముద్రంలో కలవకపాఠియినా సముద్రం ఒకేలాగ ఉంటుంది. అలాగే బ్రాహ్మణస్థితి పాంచినవాడు సంపదలు వచ్చి వాడిమీద పడినా, ఒకవేళ సంపదలు రాకపాఠియినా వాడికి ఏమీ అనిపించదు. వాడు బయట గొడవలమీద దేనికి ఆధారపడడు. వాడు స్వస్థానంలో, వాడు స్వస్థితిలో వాడు ఉంటాడు. రామకృష్ణ పరమహంస దగ్గర కూర్చొని ఎవరైనా విషయ చింతన చేస్తూ ఉంటే దీదోవంపు పెట్టి, అవసరం అయితే అబద్ధాలు కూడా చెప్పి మొమ్మల్ని తొందరగా పంపేస్తాడు. రామకృష్ణడి ఉద్దేశం ఏమిటి అంటే విషయచింతనే విషం, అది నీ అంతఃకరణాన్ని పాడుచేస్తుంది. భవిష్యత్తులో అనేక సీచజన్మలకు అదే కారణం అపుతుంది. మనకు దైవచింతన లేదు అనుకోండి విషయచింతన వచ్చేస్తుంది. విషయచింతన వలన మనం నెమ్మిదిగా పాలుళ్ళట్ అయిపాఠాము.

ఈశ్వరుడు మనలో అంతర్మామిగా ఉండి ప్రారబ్ధాన్ని బట్టి ఈ దేహిలను ఆడిస్తున్నాడు. ఆయన సంకల్పమే జరుగుతుంది. మీరు ఇక్కడకు వచ్చి సబ్బక్క వింటున్నారు. మీరు బయలుదేరేటప్పడు ఎవరైనా బంధువులు మీ ఇంటికి వచ్చారు అనుకోండి మీరు ఆగిపాఠారు కదా, అంటే అది కూడా మీ చేతిలో లేదు. నిన్న గుండుగొలను నుండి ఎవరో వచ్చి క్రోతికి తొంచెం తేడాగా ఉంది, వాళ్ళ అమ్మగారు భీమవరం హంసటల్కు తీసుకొనివెళ్ళారు అని చెప్పారు.

రేవే మీటింగు వాళ్ళ అమ్మగారు రారు, జ్యోతిరాదు అని నేను మనస్సులో అనుకొన్నాను. జ్యోతి రాలేదు గాని వాళ్ళ అమ్మగారు వచ్చారు. ఇందులో మన తలంపు ఏమైంది. అనుకొనేబి జీవుడి సంకల్పం, జిలగేది ఈశ్వరుడి సంకల్పం. నీ ఇష్టం వచ్చినట్లు 90 అనుకోగాని ఈశ్వర సంకల్పమే జరుగుతుంది. ఈశ్వరసంకల్పం బలీయమైనది, నువ్వు దానిని ఆపుచేయలేవు. ఇంట్లో అందలకి చదువులు చెప్పించాము, అక్కడ పొలాలు కొన్నాము, ఇక్కడ స్థలాలు కొన్నాము, మేము జీవితంలో చాలా సాధించాము అని కొంతమంది చెపుతూ ఉంటారు. సాధించటానికి వీడు ఎవడు. వాలకి చదువులు వస్తే చెప్పించారా, చదువులు రాకుండా వాళ్ళకు చెప్పించారా. ఇవన్నీ జీవలక్ష్మణాలు. ఇలా అనుకోవటం వలన చివరకు జన్మలు పెరిగిపోతాయి. ఈ కుటుంబాన్ని మేమే అఖివృద్ధిలోనికి తీసుకొనివచ్చాము, చాలా కష్టపడ్డాము, ఎవడికి కృతజ్ఞత లేదు అంటారు. ఎవడు చేయమన్నాడు ఈ చాకిలీ అంతా వాడిని. వాడి సెఫ్టర్థంకోసం, వాడి సరదాకోసం వాడు చేసాడు. కొంతమందికి సంపద అంటే చాలా ఇష్టం. సంపద అంటే ఇష్టం కాబట్టి కష్టపడి సంపాదించుకొంటున్నాడు చివరకు ఏమి చెపుతాడు అంటే వీళ్ళందల కోసం కష్టపడుతున్నాను అంటాడు. వీళ్ళందలకోసం కష్టపడటంకాదు వాడికి సంపాదన అంటే ఇష్టం కాబట్టి కష్టపడి సంపాదించుకొంటున్నాడు, అది పొపం అని వాడికి తెలియటంలేదు. భగవంతుడి మాయ అక్కడ తెలియినవ్వదు. మీరు మేడ కట్టుకొన్నారు అనుకోండి, పొలం కొనుకొన్నారు అనుకోండి మేము ఇది సాధించాము అనుకోవద్దు. అది మీ కృధితోపాటు భగవంతుడి సంకల్పం కలిసి వచ్చించి కాబట్టి అది జిలగించి కాని మీ తెలివితేటలవల్లకాదు. మీ తెలివితేటలవల్ల ఇవన్నీ చేసాము అనుకోంటే నీ అంతఃకరణం మలినమైపోతుంది, అనేక జన్మలకు కారణం అవుతుంది. అందుచేత ఇది నావల్లే అయ్యంది, ఇది నేనే సాధించాను అనే భావాలు రానివ్వదు.

మేము చాలా కష్టపడి చాకిలి చేస్తున్నాము, మాకు ఏమి సుఖంలేదండి, ఎవరూ గుల్చించటంలేదు అని చాలామంది అంటారు. ఇక్కడ పరమాత్మ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే నువ్వు కర్త చేయటానికి పనికివస్తావు. ఇతరులకోసం కాకపోయినా నీపాట్లు, బట్ట, నీడకోసం నువ్వు చాకిలి చేయాలి, ఈ మూడూ తప్పవుకదా. అందుచేత నువ్వు చేసే పణి నిర్మలంగా, సిరాడంబరంగా, త్రధగా చెయ్యి సర్వకాల సురావవస్తులలో నీ స్వప్నంలో కూడా నువ్వు ఫలకాంక్ష పెట్టుకోవద్దు. నేను ఫలం ఇవ్వను అని పరమాత్మ చెప్పటంలేదు. నువ్వు కాంక్ష పెట్టుకోవద్దు అని చెపుతున్నాడు. ఫలకాంక్ష పెట్టుకొంటే నీ మనస్సు మలినం అయిపోతుంది. ఫలితం వస్తే పొంగిపోవద్దు, ఫలితం రాకపోతే ఎందుకురాలేదు అని కుంగిపోవద్దు. ఎందుచేతనంటే అది అంతా ఈశ్వరసంకల్పం ప్రకారం జరుగుతుంది. ఇచ్చేవాడు ఈశ్వరుడే, పట్టుకుపోయేవాడు

ఈశ్వరుడే, ఈలోపుగా ఎవరైనా చెడగిట్టాలి అనుకొన్నా అది సాధ్యంకాదు. ఘలితం వచ్చింది అనుకో నేను కష్టపడటం వలననే ఆ ఘలితం వచ్చిందని మనస్సులో కూడా అనుకోవద్దు. మేము కష్టపడ్డాము, మేము కష్టపడటంవలననే ఇప్పుడు మీరు సుఖపడుతున్నారు అని చాలామంది అంటూ ఉంటారు. అంటే ఆ ఘలితాన్ని వీరే సాధించారు అని అనుకొంటున్నారు కదా. అలా అనుకోవద్దు. అలా అనుకొంటే వేలాటి జస్తులు పెలిగివేణితాయి. నిప్పును మనం చూస్తే కాలదు, దానిమీద చెయ్యివేస్తే కాలుస్తుంది కాని ఈ విషయాలు అనుకోవటం వలననే అపి మనలను కాల్చేస్తాయి అంటే అనేక నీచజస్తులకు కారణమవుతాయి. ఒకవేళ మీరు ఎవరినై చూడటం వలన మీకళ్ళ మీకు అపకారం చేస్తూ ఉంటే, మీ కళ్ళ మిమ్మల్ని మొహపెడుతూ ఉంటే ఆ కళ్ళ రెండూ పీతేసి అవతల పాడేయండి. అదే సలీరంలో మీకు గుడ్డితనం వచ్చినా ఘరవాలేదు కాని కళ్ళ చేసే అపచారం వలన మీకు వేలాటి చెడ్డ జస్తులు రావచ్చు. ఏసుకీస్తు ఎవరిని చూసినా వాలలో ఉన్న మంచిని చూసేవాడు కాని ఎప్పుడూ చెడ్డచూడలేదు, ఆయనకు చెడ్డ కనబడేబికాదు. మన బుట్ట మంచిబి కాదు అందువలన మనం ఇతరులలో ఉన్న చెడ్డను చూస్తాము కాని వాలలో ఉన్న మంచిని చూడలేము. మీరు మంచివారు కాదు అని ఎవరైనా అంటే వెంటనే కోపం వచ్చేస్తుంది, వారు అలా అంటున్నారు మనలో ఏమైనా లోపాలు ఉన్నాయేమో అని ఎవరూ చూసుకోవటంలేదు.

నేను ఇంత కష్టపడ్డాను, ఇంత సంపాదించాను, ఇదంతా నావలననే జరుగుతుంది, నేను చచ్చిపోతే వీళ్ళందరూ ఏమైపోతారు అని కొంతమంది అనుకొంటారు. ఇవన్నీ పిచ్చిచేప్పలు. కొంతమంది ఎలా ఉంటారు అంటే వారు చేసే పనులు కుటుంబానికి ఉపయోగపడవు, లోకానికి ఉపయోగపడవు అంటే వారు ఇవోనికి పనికిరారు, పరాసికి పనికిరారు. ఇక్కడ పరమాత్మ ఏమిచెపుతున్నాడు అంటే పని చేయమంటున్నాడు, ఘలితం వస్తుందో రాదో ఆ గొడవ నీకు వద్ద అంటున్నాడు, ఒకవేళ నిజిగా ఘలితం వచ్చినా ఆ ఘలితానికి నేను కారంకుడను అని అనుకోవద్దు అంటున్నాడు, ఇస్తి రకాలుగా చెపుతున్నాను అని నువ్వు అసలు పనియందే విరక్తి పెట్టుకోవద్దు అంటున్నాడు పరమాత్మ. అంటే ఇక్కడ మనలను తలుపుసందునపెట్టి నొక్కస్తున్నాడు. భగవంతుడు నీ సలీరాసికి ఏ పని అయితే కేటాయించాడో ఆ పనిని ఇప్పంగా, ప్రేమగా చెయ్యి. పనియందు విరక్తి పెట్టుకోవద్దు. కొంతమందికి నక్కి ఉన్నా పని చేయరు. దానివలన వాలకి నశిమిలితనం అలవాటు అయిపోతుంది. అస్తి పాపాలలోకి నశిమిలితనమే పెద్ద పాపం.

ఓ అర్చునా! నువ్వు నేను మాటలాడుకున్న ఈ మాటలు అర్థయనం చేసి అర్థం చేసుకొని,

అనుభవించి వాలి దగ్గరకు ఎవ్వెనా జిజ్ఞాసతో వన్నే వాలికి చెప్పగలిగితేవారు జ్ఞానయజ్ఞం చేసినట్లు అవుతుంది అని పరమాత్మ అంటున్నాడు అలా చెప్పటం వలన మీకు బుపై బుఱం తీలపోతుంది. మీ ఇంట్లో ఎవ్వెనా ముసలివారు ఉంటే వాలిని జగ్గుత్తగా ప్రేమగా చూడటం వలన పిత్యబుఱం తీలపోతుంది. మీ ఇంటిదగ్గర పశువులు ఉన్నాయి అనుకోండి. వాటిని టైముకు సుధ్యంగా కడగటం, బైముకు తెలగపొండి, గడ్డిపెట్టటం చేస్తే భూతబుఱం తీలపోతుంది. మీ యోగక్షేమముల గురించే నిరంతరం ఆలోచించకుండా ఇతరులకు విద్యైనా సహాయం చేయగలిగితే మనుషుబుఱం తీలపోతుంది. రాగద్వేషముల గొడవ వద్దు. రాగము మిమ్మల్ని బంధిస్తుంది, ద్వేషము బంధిస్తుంది. మీకు ఎక్కడా రాగద్వేషములు లేవు అనుకోండి ఇంక మీ మనస్సును కదలమన్నా అది కదలదు. మీకు ఎవలమీదైనా రాగం ఉన్నా ద్వేషము ఉన్నా కూడా మీ మనస్సు అక్కడకు పరుగెత్తుతోనిపోతుంది. మనస్సు యొక్క వాండలంగొను ఆపుచేయటానికి యోగం. మీకు రోగం లేనప్పుడు మందులతో పసిలేదు. అలాగే మీ మనస్సు యొక్క చలనం ఆగిపోయినప్పుడు, మీ మనస్సు స్థిరంగా ఉన్నప్పుడు ఇంక మీకు యోగంతో పసిలేదు. మనిషికి తృప్తి ఉండాలి. భగవంతుడు వాలికి ఎంత ఇచ్ఛినా తొంతమందికి తృప్తి ఉండదు, తృప్తి లేనివాడికి ముక్కి రాదు.

ప్రపంచంలో జిలగే సంఘటనలు మీకు అనుకూలంగా ఉండవచ్చు లేక ప్రతికూలంగా ఉండవచ్చు, మనుషులు మీకు అనుకూలంగా ఉండవచ్చు లేక ప్రతికూలంగా ఉండవచ్చు, మీకు మిత్రులు ఉండవచ్చు లేక శత్రువులు ఉండవచ్చు. బయట వస్తువులమీద గాని, మనుషుల మీదగాని ఎక్కడా శాంతి కోసం మీరు ఆధారపడవద్దు. మీ హృదయంలో నుండి వచ్చే శాంతి, ఆనందం నిజమైనవి. మిగతాది అంతా స్తుప్పస్తమానము. డబ్బువలన భోగం వస్తుంది కాని సుఖంరాదు, ఆత్మజ్ఞానం వలన సుఖం వస్తుంది. నీవు కర్తుచేస్తే మంచి ఫలితమో, చెడు ఫలితమో ఏదో ఒకటి వస్తుంది, ఏది వచ్ఛినా ఇక్కడే వచిలెయ్యి. మనకు ఏదో కూడా పట్టుకుపోవాలని అనిపిస్తుంది. రాగద్వేషములు లేకుండా ఎవడైతే సమానబుధిని సంపాదించుకొన్నాడో, వాడు శరీరం చనిపోయైటిములో విద్యైనా పుణ్యపాపములు ఉన్నా ప్రపంచం మొఖంమీద కొట్టేసే పునర్జన్మలనుండి విడుదల పాంచి మోఙ్గాన్ని పాందుతాడు. మనం పుణ్యంకూడా రావాలి, పాపం రాకూడదు అనుకోంటాము. పుణ్యాన్ని ఆశించినప్పుడు పాపం కూడా వచ్చేస్తుంది. ఈ రెండింటిని ప్రపంచం మొఖం మీద కొట్టేయమంటున్నాడు పరమాత్మ. అంతేగాని పాపాన్ని కొట్టేసే పుణ్యాన్ని పట్టుకెళదామంటే కుదరదు. ఏదోరోజీన చనిపోతావు కదా నువ్వు ఆ రోజుకి నీ బుధిలో హాచ్చుతగ్గులు ఉండకూడదు, సమానబుధిని కలిగి ఉండాలి నీకు సమానబుధి ఎప్పడైతే ఉందో అప్పడు కర్తుఫలం మీద నీకు కాంక్ష

ఉండదు. మనం ఎలా పనిచేసే ఆయనలో పక్కమవుతామో అవస్తి గీతలో పరమాత్మ మనకు చెప్పాడు. మనలో అంతర్జామిగా ఉన్న పరమాత్మ కాళ్ళ చేతులు తొడుత్తానివచ్చి మనకు గీతను బోధించాడు.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అసుగ్రహభాషణములు, 25-07-2010, ప్రాధికారి)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువులలూ,

ఈ రోజు వ్యాసపూర్ణమ అంటే వ్యాసుడు జస్తించినరోజు. దీనినే మనం గురువూర్ణమగా జరువుతొంటున్నాము. ఈ గురువూర్ణమరోజున ఎవరి గురువును వారు గొరవించటం, సన్మానించటం సాంప్రదాయంగా వస్తేంది. మన భారతీయ సాహిత్యానికి వ్యాసుడు, వాత్సుకి మూలపురుషులు, వీరు ఇద్దరు మనం పూజించదగినవారు. వ్యాసుడు బ్రహ్మసూత్రాలు ప్రాసాడు, భారతం ప్రాసాడు, పురాణాలు ప్రాసాడు. ఆయన వేదాలను విభజించాడు కాబట్టి ఆయనకు వేదవ్యాసుడు అని పేరు వచ్చింది. గురువు అంటే చీకటిని పణగొట్టివాడు. చీకటిలో ఉన్నవాడికి దీపం ఎంత అవసరమో, అజ్ఞానంలో ఉన్నవాడికి గురువుకూడా అంతే అవసరం. గురువులలో కొంతమందికి శాస్త్రజ్ఞానం ఉంటుంది కాని ఆత్మసుభవం ఉండదు. కొంతమందికి ఆత్మసుభవం ఉంటుంది కాని టీచింగ్ ఉండదు. నేను రామకృష్ణుడు, రమణాయిని చూడలేదు కాని కంచిపరమావార్యులను దర్శించాను. విష్ణుకంచిలో పరమావార్యులవాలతో 5 సిమిఫోలు మాట్లాడాను. ఆయనలో శాస్త్రజ్ఞానం ఉంది, అనుభవజ్ఞానం ఉంది. చాలా క్లిప్పమైన విషయాన్ని కూడా చిన్నచిన్న మాటలలో అందరికి అర్థమయ్యేలాగ చెప్పేశక్తి ఆయనకు ఉంది. బ్రహ్మసూత్రాలలో పిండి ఎక్కువ ఉంది కాని అర్థం చేసుకోవటం కష్టం. కొన్ని సభ్యక్కలు మనం చదువుతొంటే వస్తాయి కాని కొన్ని సభ్యక్కలు ఇతరులచేత చెప్పించుకోవాలి. క్లిప్పమైన విషయాలు వివరించేటప్పుడు పరమావార్యులవారు చాలా ఎక్కువ టైము తీసుకొనేవారు. గీతలో ఒక శీలికం తీసుకొంటే ఇంక డానిని మనం ఇంటికి వెళ్ళ చదవనక్కరలేకుండా, ఆ వాక్యాన్ని మనం ప్రత్యేకంగా ధ్వనిం చేయనక్కరలేకుండా ఆయన చెప్పేటప్పుడే అది మన గుండెకు తాకేటట్టుగా చెప్పేవారు.

భగవాన్ దగ్గర కొంతమంది కూర్చొన్నారు. ఎవరో కొత్తగా వచ్చి వీరు ఎవరండి, వీరు ఎవరండి అని అడుగుతున్నారు. అప్పుడు భగవాన్ విమనాన్నరు అంటే ఎవరో అయితే మన దగ్గరకు ఎందుకు వస్తారు వీరు అందరూ మనవాళ్ళే. మనవారు కాబట్టి మన దగ్గరకు వచ్చారు అన్నారు. మనం కష్టపడి చదివేకంటే చెప్పేగురువు ఉన్నప్పుడు శ్రవణం చేయటం మంచిది. అర్థాయనం చేసినప్పుడు కంటే మనం శ్రవణం చేస్తూ ఉంటే ఆ విషయం మనకు